

המשך סיפור לשבת – הדחיפה.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

אלמנתו חלום, והנה בחלומה תחנת אוטובוס מוצפת אנשים, אוטובוסים יוצאים ובאים. אט אט אפלולית הערב נרקמת בחלומה, והנה מבעד לאפלולית היא מבחינה באדם בנה-קומה שמביט לעברה ואומר בקול סדוק "שלום לך גברת צין צר לי שאני מפריע את מנוחתך... אבל גם לי אין מנוחה, שמי עמנואל הרמוני, אני האיש אשר לפני כמה שנים דחפתי את בעלך שרוליק כשהיה בדרוך למקום עבודתו. גם אני מיהרתי לפגישה ובעזרת פנים דחפתי את הנוסעים וגם את בעלך מוחץ לאוטובוס, מבלי לבקש סליחה אפילו... אני משלם על כך מחיר כבד מנשוא, בעולם האמת לא מדברים איתי, לא מתיחסים אלי כלל וכלל, באים איתי חשבון רק על הדחיפה הנוראה והאימה שדחפתי את בעלך. הפיטורין שלו בבושת פנים, זו אשמתי! הכעסים שלך כלפיי, זו אשמתי! הדחקות והעניות שהיו מנת חלקם בשלוש השנים האחרונות לחיי, זו אשמתי!!! המחלות והדיכאון של שרוליק! זה הכל באשמתי. הדחיפה הזו עולה לי ביוקר גברת צין, ואני מתחנן ממך ומבקש שתעשי הכל כדי שאזכה למחילה ולסליחה... כדי לאמת את חלומך, תוכלי לפנות לאלמנתי רננה הרמוני מרח' דקל-יריחו 62 תל אביב, אנא - אני מתחנן - עשי כל שביכולתך שהדין המתוח הזה של הדחיפה יחלוף ממני..."! אז נמוגה אט אט דמותו של האיש.

שלוש פעמים, ולילה אחרי לילה חזר החלום על עצמו. כשנפגשו רננה הרמוני ואורנה צין המעגל ניסגר. רננה הרמוני: "בעלי נהרג בשנה שעברה בתאונת דרכים קשה, ומדי פעם מתגלה אלי בחלום ואומר לי 'קשה לי, קשה לי מאוד...' 'דחפתי יהודי...' אני מצטער..." כך אמר.

"אני אינני מיסטיקנית ואין לי שום הבנה בחלומות אך כעת כשאני שומעת ממך את פרטי הדברים... אוי כמה שמצמרר הדבר... סליחה, אני מבקשת סליחה בשם בעלי המנוח" ושתי האלמנות המחובקות פרצו בבכי קורע לב... ארבעת בניו של צין המנוח, שמעו מאמם על הדבר הנורא, ומיהרו אצלה.

יומיים אח"כ ערב יום כיפור, עלו על ציונו של שרוליק צין עשרה תלמידי חכמים וגם ארבעת בניו, שהחליטו ליישר אורחותיהם וללמוד מה עיקר ומה טפל בחסדי שמים. "אבא סלח לנו, וסלח גם לעמנואל הרמוני על הדחיפה שפגעה בך, במידה שאדם מודד מודדין לו... מדוד לו ברחמים", התחננו הבנים, ובקשו מחילה על שציעורוהו, הצער שקשה למדוד את עומקו ומימדיו בברומטר הנשגב והעלום של עומק הדין.

פרי קטן מאחורי הסיפור-נוראותי של עומק-הדין

עומק-הדין של מעלה הוא אחד הדברים הנסתרים והעלומים מעמנו, ואין לנו יד ורגל בו. אמנם הנגלות לנו ולבנינו, אבל הנסתרות? ה' ישמור. מי יראנו ודרך? מי יורנו הנתיבה לדעת ולו קצה קצהו של דין שמיימי על עבירה קטנה, בלתי מורגשת, מילה לא במקום לעתים אפילו מבלי לשים לב, חטא קטנטן מזערי בין אדם לחבירו, הנידוש בעקבים והנוזק לו לאי שם הרחק הרחק למרתפי אי-המודע של היהודי, עד ליום הדין הגדול והנורא. "זוכר כל הנשכחות" מגביה אותו ומניח אותו מול פנינו, חטא ענק, מפלצתי, מבעיית, מעורר לחלה וחרטה אינסופית.

האם דחיפה כה קטנה עוללה כאלה נוראות? ואילמלא סופרו לי הדברים ואוזני שמעו ממקור ראשון, קשה היה לי להאמין, והחי יתן אל ליבו, ויפה שניה אחת קודם.

מילתא דבדיחותא

אגפא בביא

פאס ה'יצא זאיץ ארכו זשאלו כדג מה אלשוט איך
להגנף אס בע שיש או ופאסיס קדושים ופאסיס.

הרב: "כ'ון?"

זאיץ: "באקום אסחק אס קוביוו האלו ככא
היאריס, הוא מניח אומס בקדשו ופגזו, כאי

שניח גפאיון!"

הרב: "גפסיק אהגפא ביחידו בביא - ויגד צה
א יקרה!"

נשיקות פיהו

חידושים על פרשת השבוע

"האזינו השמיים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי" (לב' א')

ולכאורה מדוע לשמים דיבר בלשון נוכח "האזינו" ואילו לארץ דיבר בלשון סתר "ותשמע"?
אלא שהגמרא בסנהדרין אומרת שיקירי ירושלים לא היו חותמים על שטר אלא א"כ הם יודעים מי העד השני שחותם איתם.

וא"כ אצלנו משה דיבר לשמים ורצה שהם יהיו עדים לכל מה שמזהיר את ישראל (כפירוש רש"י). ולכן כדי שהם יסכימו להעיד, משה מיד אומר להם מי יהיה העד השני ביחד איתם - **"ותשמע הארץ"** - גם הארץ תעיד ביחד אתכם.

[ילקוט האורים בשם הגר"א הלפרין]
ניתן להשיג את הספר אצל המחבר במחיר מוזל בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

מקום זה שמור לך	גמ"ח אביזרי אופניים
ועכשיו ב 10%	כל המוצרים לאופניים
הנחה	חדשים במחירים מוזלים
פרטים בפל':	וכן אופניים יד שניה
052-718-38-66	במחירים מוזלים
	052-718-38-66

ביזנייעס'

העסק והסקופ במקום אחד!

מופץ ב-500 נקודות מרכזיות ברחבי העיר

לפרסום טל: 0534158343 כתובת מייל: biznais100@gmail.com

זכרון יהודה

כניסת השבת: 18:25
יציאת השבת: 19:14
רבנו תם: 19:58
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

הגרלה על הפ-ת-ע-ה בתהילים פרטים בעמוד 2

עלון שבועי לע"נ הבחור יהודה בן שרה ז"ל

323

לידוג הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, רות בת רחל, יהודית בת אסף, בת שבע בת יהונתן, אריאל בן יהונתן, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'ס, הרה"ג רבינו אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא, אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבלה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס. **לרפואה ולהצלחה:** מרים אהובה בת מולוק, שרה בת מרים אהובה, שלמה בן חממה, חננאל בן קריץ, שירן בת טוביה, יהודה בן חנה.

לרפוא"ש והצלחה בכל: יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק אורה בת חביבה מיכאל בן גולדה- רוגית בת מרים **שאלו בן יפת- ציונה בת רחל מירב בת ציונה- יעל בת מירב** **לע"נ: שלום בן סעדיה - רחל בת מהדי**

לתרומות לעלון-ההנצחות ולתגובות: 052-718-38-66 מאיר נוראני

כי האדם עץ השדה

בעיר נדבורנה היה פעם שופט רשע גדול. וקרה שבעיר שררה מחלה מדבקת, והרופאים הזהירו על נקיות יתרה, מבחינה סניטרית. הדבר היה בפרוס חג הסוכות, והרב הקדוש רבי מרדכי מנדבורנה ז"ל עשה, כדרכו, סוכה בחצרו. שמע השופט ושלה להודיע להרב שיהרוס תכף ומיד את סוכתו, כי זהו נגד חוקי ההגיה. הרב לא שת ליבו לדבריו, וכשהשופט שלח אחרי זה שוטרים והזהירו על כך, השיב להם: עשיתי את הסוכה בשביל שתעמוד, ולא בשביל להרוס אותה. שלח השופט הזמנה להרב שיבוא אליו, ולא בא. נמלך השופט והלך בעצמו אל הרב, והתחיל, לדבר איתו קשות, וציווהו בכול תוקף להרוס תיכף את הסוכה, ואם לא יציית צפוי לו עונש קשה. הרב לא נתפעל כלל מאזהרתו ומאימיו, והשיבו בקור רוח אותם הדברים שהשיב לשוטרים, שבנה את סוכתו בשביל שתעמוד ולא בשביל שיהיה לו מה להרוס.

נתמלא השופט חמה על הרב, והרב הוסיף ואמר לו: תדע, שהרב הקדוש רבי מאיר מפרמישלאן ז"ל היה דודי זקני. כעס השופט עוד יותר, ואמר בגערה: מה אכפת לי מי היה דודך? תהרוס הסוכה וחסלו! אז חזר הרב עוד הפעם על דבריו, וביקש את השופט לחכות קצת, ויספר לו מעשיה נאה. נעתר השופט לבקשתו, והרב התחיל לספר לו: היה היה פעם כומר אחד, ולא עשרה בנים, בריאים וחסונים כארזים.

וגן גדול ונאה היה לו לכומר, והגן מלא אילנות טובים, משמחים אלוקים ואנשים. פעם אחת עלה בדעתו של הכומר לעשות גם גן פרחים קטן לשוות לו לזוית חן ויופי לגן הגדול. ויעקור כמה אילנות מהגן, וייטע במקומם פרחים נותני ריח. ויהי אך גמר הכומר את עבודתו זאת, התחילו כל בניו לנפול על ערש דווי, בגדול החל ובקטון כילה, ובזמן קצר מתו אחד אחרי אחד כל בניו, עד שהגיע תורו של הבן העשירי, השקט מכולם, ונפל גם הוא למשכב. הכומר פנה במר נפשו אל הרופאים היותר גדולים ומומחים, וגם דרש במעוננים ובמכשפים, וכל זה היה ללא הועיל.

ויעצו אותו כמה אנשים לנסוע אל הרב הקדוש מפרמישלאן ז"ל, אולי תבוא ישועתו משם, כי מפורסם הוא לאיש קדוש. והיות ודרך אחרת כבר לא היתה לפניו, וחיי בנו האחרון נגעו עד נפשו, גמר בליבו לנסות גם את זה, ויסע במר ליבו להרב מפרמישלאן. בא אל הרב וסיפר לו את נצרות הרבות שעברו עליו, שמכל בניו לא נשאר לו רק זה האחרון, והנה גם הוא חולה אנוש, והרופאים ללא למצוא לו מזור, ורק ישועה מן השמים תוכל לעזור לו.

ויען הרב מפרמישלאן ויאמר לו: גן נאה, מלא עצים טובים, היה לך, אולם אתה התאווית גם לגן פרחים, ותלך ותגדע את עצי השם, לכן גדע השם את עציק אתה, כי האדם עץ השדה. אמנם מכיון שכבר באת הנה, ועוד לא עבר המועד לגמרי, הריני מבטיחך, כי הילד האחרון שלך יתרפא, וישע במהרה. ויתפלל הרב אל השם לרפא את הילד בן הכומר, בשביל שיתקדש שמו בעולמו. תפילתו נתקבלה, והילד נרפא ויגדל עד כי היה לאיש. ועתה, סיים הרב מנדבורנה לספר להשופט, דע לך, כי אתה הינן בן אותו הכומר, ובכן אשאלך: האם זה גמולך אלי בעד הטוב שדודו זקני עשה איתך להחיותך כיום הזה? בשמוע השופט את כל הדברים האלה, נפל לרגלי הרב, בכה ויתחנן לו, ויאמר: כנים הדברים, ויודע אני מכל זה, ואני מבקש שמכבוד הרב למחול ולסלוח לי על חטאי, ואני מרשה לו לעשות גם עשר סוכות כטוב בעיניו. הרב סלח לו, והשופט נפטר ממנו לשלום.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:
7183866@gmail.com

סיפור לחג – לישיב בסוכה.

מאת ש.ל.

סיפור לשבת – הדחיפה.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

לישב בסוכה

בימי הצדיק רבי גרשון קיטיבר גיסו של הבעל שם טוב היה גר בעירו, ברודי, אחד הגאונים המפורסמים מראשוני ה"מתנגדים" לכת החסידים ורבי חיים צנזר שמו. פעם אחת ירדו גשמים בלילה הראשון של חג הסוכות. הצטער הגאון רבי חיים על מצות סוכה שלא יוכל לקימה כהלכה. נכנס אדם אחד וסיפר לרבי חיים שבסוכתו של רבי גרשון קיטיבר אינם יורדים גשמים. שלח רבי חיים את בנו לראות אם אמת הדבר. הלך בנו, ולאחר שעה קלה חזר וסיפר, שאמנם אמת נכון הדבר: רבי גרשון יושב בסוכתו ואף טיפה של גשמים אין שם. רבי חיים לא נתפעל בכל זאת, אלא ישב עם בנו ושוחחו מתוך היתול על "הניסים והנפלאות" המשונים והדמיונות השונים, שרבי גרשון וחרביו ה"צדיקים" עושים, שאינם לפי רוח התורה. למחרת הבוקר נפגשו רבי חיים ורבי גרשון, כשהם הולכים אל המקווה לפני נטילת הלולב. אמר לו רבי גרשון לרבי חיים: רבי, וכי מותר לישיב בסוכה ולדבר לשון הרע? תמה רבי חיים והשיב: ומהיכן יודע זאת מר? הלוא רק אני ובני בלבד ישבנו בשעת מעשה בסוכה, ושום איש זולתנו לא שמע את שיחתנו. מן הצורך לאמור שמלאך מן השמים סיפר לו זאת, ואם כך כיצד זה אפשר שמלאך יספר לשון הרע?... אמר לו רבי גרשון: הרי אמרו חכמינו ז"ל: "כל העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד, וכל העושה עבירה אחת קונה לו קטגור אחד" ואותו הקטגור שנברא על ידי לשון הרע הוא שסיפר לך זאת...

פרבראות

כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלהינו" (לב' ג')

כידוע שם "אלוקים" זה מידת הדין, ושם "הוי"ה" (ה') זה מידת הרחמים.

והנה הגימטריה של "אלוקים" עם מילוי האותיות הוא: אל"ף (111) למ"ד (74) ה"א (15) ו"ו (20) מ"ם (80), וביחד זה 300 כמניין הגימטריה של המילה "ברחמים". וזה כדי ללמדנו שגם מה שנראה בעינינו כמידת הדין - "אלוקים", זה באמת רחמים של ה' יתברך עלינו.

וה רמז נפלא בכפסוק שלנו, "כי שם ה' אקרא" - שם ה' זו מידת הרחמים ולפעמים נראה שיש גם דין - "אלהינו" - ונראה שמידת הדין שולטת. על זה ממשיך הפסוק ואומר "הבו גודל לאלהינו" - תגדיל ותמלא את שם "אלוקים" במילוי האותיות ותגלה שגם בתוך המפעל בלוד, התחנה, שלא כרגיל, העמוסה בנוסעים, אך שרוליק הוא מהראשונים, ומיד כשתפתח דלת האוטובוס הוא הראשון שיעלה. עכשיו אנו מפנים את עדשת המצלמה לעברו של סוכן המכירות עמנואל הרמוני

35-ה. הבוקר, מכונתו לא היתעיה, ובשעה 8:30 הוא צריך להגיע לפגישה עסקית דחופה בלוד.

משיקולי קמצנות הוא העדיף לנסוע באוטובוס ולא לקחת מונית. הנה לפני תחנת האוטובוס גדושה לעיפה, האוטובוס עוצר, הנהג פותח הדלת ומודיע "לא יותר משני נוסעים יעלו, האוטובוס מלא, אני מצטער..." עוד מעט יגיע אוטובוס נוסף."

שרוליק צין מניח רגלו על המדרגה הראשונה, אך הרמוני הנמרץ שהספיק לדחוף לצדדים את מרבית הנוסעים, שלח את ידו השמאלית ודחק ידחף בקלילות את צין החוצה. "אני נורא ממחר", הטיטר הרמוני ונעלם פנימה, אחריו עלתה עוד אשה מבוגרת, וצין נאלץ להמתין לאוטובוס הבא.

רצה מסובב כל הסיבות, והאוטובוס הבא הגיע רק אחרי 40 דקות, אח"כ המשטרה סגרה את הכבישים כי "גילו מטען חשוד", ולאחר נסיעה איטית לאורך כל הפקקים, הגיע שרוליק צין לפס הייצור, רק בשעה 9:10.

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת האזינו

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה"

במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

קאו מהחונקם!

כריכת ספרים

ברחוב רב

האי גאון 5

052-765-8989

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

בנימין רבינוב המנכ"ל הטרי היה כעוס. "הלו צין, מה זה האיחור הזה, משלוח שלם של מלפפונים תקוע בשמש. כולם פה מחכים לך, אני לא מבין את ההוצפה הזו, יותר משעה איחור. ממש גרמת נזק למפעל."

צין השיב לו בשפה רפה "מה לעשות, דחפו אותי...". רבינוב רתח "מה פרוש דחפו אותך, מה אתה מתלוצץ איתי?, מצדיק תקום שעתים לפני, ותגיע בזמן".

"תרגע בנימין", הזדקף צין "אני עובד כאן כמעט 25 שנה, כשהיית תינוק בעריסה, מעולם לא איתרתי...".

"אתה חצץ" ביעבעע בכעס המנכ"ל הצעיר "אתה מבקש ממני להרגע! אני פה מנהל המפעל! משטח שלם של ירקות מתקלקל, ואתה מעיר לי הערות. בסוף היום תכנס אלי למשרד", רבינוב הצעיר עזב בזעם את פס הייצור.

שמונה שעות של מועקה עברו על הפועל הותיק! ובדיק בשיעה חמש אחר"צ הוא טיפס ברגם המדרגות למשרדו של המנכ"ל, המזכירה רוחמה מסרה לו מעטפה לבנה, "בנימין ביקש למסור לך מכתב זה".

צין פתח את המכתב וחשכו עיניו "מרי ישראל צין היקר, עם כל הכבוד דפוס עבודה ולהתנהל רק עם פועלים ממושמעים יותר. לצערי, הנך מפוטר, והנני מאחל לך הצלחה בדרךך החדשה". בנימין רבינוב.

מה לנו להאריך, צין יצא משם ברגליים כושלות ובעיניים יבשות, לחץ דמו הרביע שחקים, ולבו פעם ללא הפסקה. כל הדרך באוטובוס הוא מירר בבצער ממש חרב עליו עולמו.

"אני בן 45, פועל מזדקן של מפעל ייצור, מי צריך אותי? אין לי השכלה, אין לי כישורים חוץ מפס ייצור של שימוזי ירקות. בבית חכיתה לומלחת של צונגין נוספת. אשתו אורנה כעסה עליו "מדוע אתה עונה לו, עדיף שהיית שותק..."

"אבל הברתי לו שמעולם לא איתרתי לעבודה. שאיש צעיר אחר דחף אותי בכניסה לאוטובוס, מה אני אשם?!" ניסה להסביר צין, עם עיניים סדוקות - מבוע. "את מכירה אותי, אני איש אחראי, בשבילי מקום העבודה זה דבר חשוב, מעולם לא איתרתי, לא גולתי, לא רטנתי על משכורת נמוכה. עשו ממני מה שרצו..." עשיתי בשביל רבינוב הכל, אבא של בנימין עשה לי לפחות כבוד..."

אין כאן מקום להאריך, בואו נסכם שמן הנקודה הזו החלה להירשם תנועה של צלילה באורח חיים של הצניעם. האבטלה פגעה קשות באורח חיים, העלבון נתן את אותותיו, שרוליק ניסה להתקבל לכמה מקומות עבודה, אך נדחה בלך ושוב. הנתונים המקצועיים שלו לא מצאו חן בעיני מנהלי הדור החדש! הוא התחיל לנבול, להסתגר לישון שעות ארוכות ביום. לאכול פחות. בניו הסתובבו להם ברחוב ופשוט ידם בגול.

שלום הבית התערער, ואט אט איבד שרוליק צין עניין בחייו. קצת לפני גיל 50, מדוכא שפוף, נעלב ועוזב, מת שרוליק צין משברון לב.

להלוויה הגיעו רק שני פועלים מן המפעל שזכרו אותו, וקומץ בני משפחה. שניים מבניו היו אי שם בעסקיהם המפוקפקים בחו"ל, שניים אחרים במאסר.

אלמנתו בכתה שבורה מצער, "אוי שרוליק, שרוליק! כנראה שהיינו רעים אליך..." אני מבקשת, ממך סליחה שלא עודדתי אותך בשעותיך הקשות".

כן, חשבון הנפש נעשה, אבל מאוחר מדי.

יש סיפורים ממסתיימים במוות, אך לא כאן במקרה שלנו. שלוש שנים מפטירתו של שרוליק, חולמת אורנה צין

המשך בעמוד 4.

קו הצלת חיים.

03-748-16-11

קו מניין הצעירים

המדת שמעון

03-30-415-72

לתרומות וישועות:

1800-20-22-20

פיצוחי עישתי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים

בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנובים 19 בני ברק. **03-6746233**

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

מוניות דקר

בהנהלה חדשה

שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלמובילי

03-676-8181

לא גובים הונאה טלפונית

בית לחם

התורה והמצוות

03-748-16-11